

כה אומר ד.ד.ד. **לא יבין זאת גבר**

עם בקר בצה גאולה,
שבתו חוטים ומחט.
בשלל-צבעים, כלי-כלה,
קורצת וזורחת,
נצבה תלבשת מעלה
מפה הדים של נחת.
— עם בקר בצה גאולה
ורות בחיל עמדה מולה,
קורנת ופורחת.

את רות הזמינו למסכה
ליום ששי בערב
פגישת רעים, עוגות, רבה,
וסנדוויצים קטרים.
גם ליקר שמשך לפה,
גם בקנדי לתפארת.
— את רות הזמינו למסכה;
ולמזמין, היתה סבה —
(יש אפשרות אחרת ?)

עמה בפרץ-פלפלי,
(למרות שאין פקום)
במקום עוגות אוכלים קלי,
גם זאת אחר מקום.
— הורד מהתקציב רק ל"י,
והוא יפול ברוח.
עמה, בפרץ-פלפלי —
לפה של רות הבה-חלי,
יפעם ולא ינוח.

בא יום הנשף האמור,
וכבר הגיע ערב.
ורות, גמרה כל מניקור
ומוכנה לדךך
פתאום ... הופיעה לבקור
חלילת מהדרת,
ובחניכה חיוך עצור
הגיש לה אגרת.
ורות קראה בה אות באות:
"אבלתי צו לעתודות —
ובקשר למסכה המהדרת,
גלך בפעם אחרת."

שבוע קדם נדרה
שנתה מבין עיניה.
שבוע קדם, כל דודה
תרמה באין מוגע:
"סטרפלם" ישן, "קלוש" בלי מידה,
וינמר מקמניה.
שבוע קדם נדרה
חפשה, בקשה, פשטה ידה,
ועצב על פניה.

אחר, גיסו ידי האם
ינד שכנה בת-חיל.
לתפור, לגזור ולתאם
בופים על שרווליים,
תכנון זוית הדיקולטה
וארף השוליים.
אחר גיסו ידי האם —
— אפה אלוה! התראה
שקודים כך כל הליל ?

בזמן אחר, אפשר היה
למצוא פרנת-אדרת.
וחיש מהר בלי שהיה
לרוץ אל תמופת...
בזמן אחר, אין בעיה
הן יש ממון בחרטו!
— בזמן אחר אפשר היה
לפתור את כל המשונה,
בתנויות הקרת.

